บทที่ 15
การระงับข้อพิพาท

ข้อ 15.1: คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

คณะอนุญาโตตุลาการ หมายถึง คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 15.7 (คำร้องขอตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ)

ภาคีผู้ยื่นคำร้อง หมายถึง ภาคีที่ร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อ 15.7 (คำร้องขอตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ)

ภาคีผู้ได้รับคำร้องขอปรึกษาหารือ หมายถึง ภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือตามข้อ 15.5 (การปรึกษาหารือ)

ภาคีผู้ขอปรึกษาหารือ หมายถึง ภาคีที่ร้องขอให้มีการปรึกษาหารือตามข้อ 15.5 (การปรึกษาหารือ)

ภาคีผู้ได้รับคำร้อง หมายถึง ภาคีที่ได้รับคำร้องตามข้อ 15.7 (คำร้องขอตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) และ

กฎว่าด้วยกระบวนพิจารณา หมายถึง กฎที่กล่าวถึงในข้อ 15.10 (หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ) และที่จัดทำขึ้นตามข้อ 14.1.4 (คณะกรรมาธิการร่วม)

ข้อ 15.2: ความร่วมมือ

คู่ภาคีจะต้องใช้ความพยายามอยู่เสมอเพื่อตกลงกันในการตีความและการใช้ความตกลงนี้ และจะต้องใช้ความพยายามทุกประการผ่านความร่วมมือและการปรึกษาหารือ เพื่อให้บรรลุข้อยุติอันเป็นที่พอใจร่วมกันในเรื่องใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินการหรือการใช้ของตน

ข้อ 15.3: ขอบเขตของการใช้

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ บทนี้ให้ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่ภาคีที่เกี่ยวกับการตีความ การดำเนินการ หรือการใช้ความตกลงนี้ หรือในกรณีใดก็ตามที่ภาคีฝ่ายหนึ่งพิจารณาว่า

(เอ) มาตรการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งไม่หรือจะไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของความตกลงนี้ หรือ

(บี) ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งไม่กระทำการตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ 15.4: การเลือกเวที

1. ในกรณีที่ข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงนี้และภายใต้ความตกลงการค้าระหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ ซึ่งภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นภาคี รวมถึงความตกลงดับบลิว ที โอ ภาคีผู้ยื่นคำร้องอาจเลือกเวทีที่จะระงับข้อพิพาทนั้น

2. เมื่อภาคีผู้ยื่นคำร้องได้ร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการภายใต้ความตกลงที่กล่าวถึงในวรรค 1 แล้ว ให้ใช้เวทีที่เลือกโดยไม่อนุญาตให้ใช้เวทีอื่น ๆ อีก

ข้อ 15.5: การปรึกษาหารือ

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการปรึกษาหารือกับภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับมาตรการใด ๆ ที่มีอยู่จริงหรือที่เสนอจะใช้ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วว่าอาจส่งผลกระทบต่อการตีความ การดำเนินการ หรือการใช้ความตกลงนี้

2. ภาคีผู้ขอปรึกษาหารือจะต้องส่งคำร้องขอให้แก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยระบุเหตุผลสำหรับการร้องขอมาตรการที่มีอยู่จริงหรือที่เสนอจะใช้ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เป็นประเด็น และการชี้แจงถึงพื้นฐานทางกฎหมายและข้อเท็จจริงสำหรับคำร้อง

3. ภาคีผู้ได้รับคำร้องขอปรึกษาหารือจะต้องตอบการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรภายในเจ็ดวันนับจากวันที่ได้รับคำร้องดังกล่าว และจะต้องเข้าร่วมการปรึกษาหารือภายใน 30 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ หรือ 20 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอในกรณีของเรื่องเร่งด่วน[1] โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุข้อยุติอันเป็นที่พอใจร่วมกัน

4. คู่ภาคีอาจจัดการปรึกษาหารือทางกายภาพหรือโดยวิธีการทางเทคโนโลยีใด ๆ ที่มีอยู่ของคู่ภาคี หากเป็นการปรึกษาหารือทางกายภาพ คู่ภาคีจะต้องจัดการปรึกษาหารือ ณ เมืองหลวงของภาคีผู้ได้รับคำร้องขอปรึกษาหารือ เว้นแต่จะตกลงเป็นอย่างอื่น

5. ในการปรึกษาหารือ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง

---

[1] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น “เรื่องเร่งด่วน” หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
(เอ) สินค้าที่เน่าเสียง่าย รวมถึงสินค้าเกษตรและประมง ซึ่งจะสูญเสียคุณภาพหรือสภาพปัจจุบันในระยะเวลาอันสั้น
(บี) สินค้าที่นอกเหนือจากสินค้าที่เน่าเสียง่าย ซึ่งจะสูญเสียมูลค่าทางการค้าเป็นจำนวนมากหลังจากวันที่กำหนดในอนาคตอันใกล้ หรือ
(ซี) บริการซึ่งจะเสียสูญเสียมูลค่าทางการค้าเป็นจำนวนมากหลังจากวันที่กำหนดในอนาคตอันใกล้

(เอ) จัดให้มีข้อมูลที่เพียงพอเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้อย่างครบถ้วนว่ามาตรการที่มีอยู่จริงหรือที่เสนอจะใช้ หรือเรื่องอื่น ๆ อาจส่งผลกระทบต่อการตีความ การดำเนินการ หรือการใช้ความตกลงนี้อย่างไร และ

(บี) รักษาข้อมูลลับใด ๆ ที่มีการแลกเปลี่ยนกันในช่วงการปรึกษาหารือ โดยอยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับภาคีผู้ให้ข้อมูลนั้น

6. การปรึกษาหารือภายใต้ข้อนี้จะต้องปราศจากการเสื่อมสิทธิของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกระบวนการพิจารณาต่อไปใด ๆ

7. ในการปรึกษาหารือภายใต้ข้อนี้ ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งให้จัดให้มีบุคลากรของหน่วยงานรัฐของตน หรือองค์กรกำกับดูแลอื่น ๆ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่อยู่ภายใต้ การปรึกษาหารือ

ข้อ 15.6: การประสานท่าที การประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. คู่ภาคีอาจตกลงกันเมื่อใดก็ได้ ที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือก อาทิ การประสานท่าที การประนอม หรือการไกล่เกลี่ย

2. กระบวนการพิจารณาที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อนี้จะต้องเป็นความลับ และโดยปราศจากการเสื่อมสิทธิของคู่ภาคีในกระบวนพิจารณาอื่นใด ทั้งนี้ กระบวนการดังกล่าวอาจเริ่มระงับยุติเมื่อใดก็ได้โดยภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือกระบวนพิจารณาดังกล่าวอาจดำเนินต่อไปในขณะที่กระบวนการของคณะอนุญาโตตุลาการดำเนินอยู่

3. ให้วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกดังกล่าวดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ตกลงร่วมกันโดยคู่ภาคี

ข้อ 15.7: คำร้องขอตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ภาคีผู้ยื่นคำร้องที่ร้องขอการปรึกษาหารือภายใต้ข้อ 15.5 (การปรึกษาหารือ) อาจร้องขอโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังภาคีผู้ได้รับคำร้องให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ หากคู่ภาคีไม่สามารถยุติปัญหาของเรื่องนั้นได้ ภายใน

(เอ) 55 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอสำหรับการปรึกษาหารือ หรือ

(บี) 40 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอสำหรับการปรึกษาหารือในกรณีเร่งด่วน

2. ภาคีผู้ยื่นคำร้องจะต้องระบุรวมในคำร้องขอจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการถึงมาตรการหรือเรื่องอื่น ๆ ที่เป็นประเด็น และการสรุปโดยย่อถึงพื้นฐานทางกฎหมายและข้อเท็จจริงของการฟ้องที่เพียงพอที่จะนำเสนอปัญหาได้อย่างชัดเจน

3. คู่ภาคีจะต้องไม่ร้องขอจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการสำหรับเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับมาตรการที่เสนอจะใช้

ข้อ 15.8: ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ

เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ภายใน 20 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ให้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการคือ

> "เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่กล่าวถึงในคำร้องขอจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 15.7 (คำร้องขอตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) โดยพิจารณาถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ มีผลการพิจารณาและคำชี้ชัดว่ามาตรการนั้นไม่สอดคล้องกับความตกลงนี้หรือไม่ พร้อมทั้งให้เหตุผลในการพิจารณานั้น และออกคำชี้ขาดเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อระงับข้อพิพาท หากคู่ภาคีตกลง คณะอนุญาโตตุลาการอาจให้ข้อเสนอแนะเพื่อการระงับข้อพิพาทนั้น"

ข้อ 15.9: องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ให้คณะอนุญาโตตุลาการประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการสามคน เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

2. เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น บุคคลหนึ่งจะต้องไม่ทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการที่เกี่ยวข้องในข้อพิพาทเดียวกัน กับที่บุคคลนั้นได้มีส่วนร่วมภายใต้ข้อ 15.6 (การประสานท่าที การประนอมและการไกล่เกลี่ย)

3. ภายใน 30 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหนึ่งคน ซึ่งอาจเป็นคนชาติของตน และเสนอชื่อผู้สมัครไม่เกินสามคนให้ทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการคนที่สามซึ่งจะเป็นประธานของคณะอนุญาโตตุลาการ

4. ประธานจะต้องไม่เป็นคนชาติของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และไม่มีถิ่นพำนักเป็นปกติในภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และไม่ได้รับการว่าจ้างหรือเคยได้รับการว่าจ้างโดยภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทในฐานะใด ๆ เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

5. คู่ภาคีจะต้องตกลงกันและแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามภายใน 45 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ โดยคำนึงถึงผู้สมัครที่ได้รับการเสนอชื่อตามวรรค 3

6. หากภาคีฝ่ายหนึ่งไม่ได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการตามวรรค 3 หรือหากคู่ภาคีไม่สามารถตกลงกันและแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามตามวรรค 4 ได้ ให้อนุญาโตตุลาการหรือเหล่าอนุญาโตตุลาการที่ยังมิได้รับการแต่งตั้งภายในเจ็ดวันโดยการจับสลากจากผู้สมัครที่ได้รับการเสนอชื่อตามวรรค 3

7. อนุญาโตตุลาการทั้งหมดจะต้อง

(เอ) มีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่ความตกลงนี้ครอบคลุมถึง

(บี) ได้รับการคัดเลือกบนพื้นฐานของความไม่ลำเอียง ความเชื่อถือได้ และการพิจารณาตัดสินที่มีเหตุผล โดยเคร่งครัด

(ซี) มีความเป็นอิสระจาก และไม่เกี่ยวข้องกับ หรือรับคำสั่งจาก รัฐบาลของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และ

(ดี) ปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณสำหรับความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้บังคับกับการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้บังคับกับการระงับข้อพิพาทตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 2 ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ

8. หากอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้ข้อนี้ กลายเป็นผู้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรือลาออก อนุญาโตตุลาการผู้รับช่วงต่อจะต้องได้รับการแต่งตั้งภายใน 15 วัน ตามขั้นตอนการแต่งตั้งที่ได้ระบุไว้ในวรรค 3 4 5 และ 6 ซึ่งจะนำมาใช้ตามลำดับ โดยอนุโลม ให้อนุญาโตตุลาการผู้รับช่วงต่อมีอำนาจและหน้าที่ทั้งปวงของอนุญาโตตุลาการคนก่อน ให้ระงับการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการในช่วงเวลาเริ่มจากวันที่ อนุญาโตตุลาการคนก่อนกลายเป็นผู้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรือลาออก ให้คณะอนุญาโตตุลาการกลับมาทำงานของตนต่อในวันที่ผู้รับช่วงต่อได้รับการแต่งตั้ง

ข้อ 15.10: หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ คือ การประเมินเรื่องที่อยู่ต่อหน้าตนซึ่งรวมถึงการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการใช้ ตลอดจนความสอดคล้องกับความตกลงนี้ และมีผลการพิจารณา คำชี้ชัด และข้อเสนอแนะตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนและที่จำเป็นต่อการระงับข้อพิพาท

2. เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนและดำเนินกระบวนพิจารณาของตนให้สอดคล้องกับบทนี้และกฎว่าด้วยกระบวนพิจารณา

3. ให้คณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาความตกลงนี้ตามกฎจารีตประเพณีว่าด้วยการตีความสนธิสัญญาในกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง สำหรับบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงดับบลิว ที โอ ที่ได้นำมาผนวกรวมไว้ในความตกลงนี้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาการตีความที่เกี่ยวข้องในรายงานของคณะผู้พิจารณาและองค์กรอุทธรณ์ของดับบลิว ที โอ ที่ได้รับการรับรองโดยองค์กรระงับข้อพิพาทของดับบลิว ที โอ ด้วย ผลการพิจารณา คำชี้ชัด และข้อเสนอแนะของคณะอนุญาโตตุลาการ จะไม่สามารถเพิ่มหรือลดทอนสิทธิและพันธกรณีของคู่ภาคีภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ 15.11: กระบวนพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คู่ภาคีมีสิทธิอย่างน้อยที่จะได้รับการไต่สวนหนึ่งครั้งต่อหน้าคณะอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งมีโอกาสยื่นคำให้การเบื้องต้นและคำให้การโต้แย้งอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเปิดโอกาสให้คู่ภาคีเข้าร่วมในการนำเสนอ ถ้อยแถลง หรือคำโต้แย้งใด ๆ ในกระบวนพิจารณา

2. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องประชุมแบบปิด

3. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องปิดการไต่สวนต่อสาธารณะ เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

4. ข้อมูลหรือคำให้การอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรใด ๆ ที่ภาคีฝ่ายหนึ่งยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการ รวมถึงคำตอบต่อคำถามที่คณะอนุญาโตตุลาการถาม หรือความเห็นใด ๆ ก่อนมีคำชี้ขาด จะต้องเปิดให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเข้าถึงได้

5. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมุ่งออกคำชี้ขาดโดยฉันทามติ แต่หากไม่อาจบรรลุฉันทามติได้ ก็อาจตัดสินโดยเสียงข้างมาก

6. เมื่อภาคีฝ่ายหนึ่งร้องขอ หรือโดยความริเริ่มของตนเอง โดยที่คู่ภาคีทั้งสองฝ่ายเห็นชอบและโดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่คู่ภาคีอาจตกลงกัน คณะอนุญาโตตุลาการอาจหาข้อมูลหรือคำแนะนำทางเทคนิคจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใด ๆ เพื่อขอความคิดเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับประเด็นบางประการของเรื่องนั้น คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้สำเนาคำแนะนำหรือความคิดเห็นใด ๆ ที่ได้รับแก่คู่ภาคี และให้โอกาสคู่ภาคีในการให้ความเห็น

7. การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการและเอกสารที่ยื่นให้พิจารณาจะต้องเก็บรักษาเป็นความลับ

8. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 7 ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจทำถ้อยแถลงเปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับท่าทีของตนในข้อพิพาทได้ แต่จะต้องรักษาเป็นความลับซึ่งข้อมูลและคำให้การอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการและได้กำหนดให้เป็นความลับ ในกรณีที่ภาคีฝ่ายหนึ่งได้ให้ข้อมูลหรือคำให้การอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดให้เป็นความลับ ภายใน 28 วัน นับแต่วันที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งร้องขอ ภาคีนั้นจะต้องจัดให้มีบทสรุปที่ไม่เป็นความลับของข้อมูลหรือคำให้การอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้

9. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการที่ตนแต่งตั้งและค่าใช้จ่ายของตนเอง คู่ภาคีจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของประธานคณะอนุญาโตตุลาการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนพิจารณา ในสัดส่วนที่เท่ากัน

ข้อ 15.12: การระงับหรือการยุติกระบวนพิจารณา

1. คู่ภาคีอาจตกลงกันได้เมื่อใดก็ได้ให้ระงับการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือนนับจากฐานที่มีการตกลงนั้น ในกรณีที่มีการระงับดังกล่าว คู่ภาคีจะต้องขยายกรอบเวลาตามที่ระบุไว้ในข้อ 15.13.3 (คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ) และข้อ 15.13.5 (คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ) และข้อ 15.15.7 (การไม่ปฏิบัติตาม การชดเชยค่าเสียหาย และการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ) ออกไปเท่ากับเวลาที่การทำงานนั้นได้ถูกระงับไว้ หากการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการถูกระงับไว้เป็นเวลามากกว่า 12 เดือน ให้อำนาจหน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการหมดไป เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

2. คู่ภาคีอาจตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะยุติกระบวนพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการผ่านการแจ้งร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังประธานคณะอนุญาโตตุลาการก่อนที่จะมีการออกคำชี้ขาดให้แก่คู่ภาคี

ข้อ 15.13: คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตตุลาการ

1. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่ภาคี

2. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องร่างขึ้นโดยปราศจากการปรากฏตัวของคู่ภาคี คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องจัดทำคำชี้ขาดของตนบนพื้นฐานของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ และคำให้การและข้อโต้แย้งของคู่ภาคี และอาจคำนึงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นใดที่ได้ให้แก่ คณะอนุญาโตตุลาการ

3. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องส่งคำชี้ขาดของตนให้แก่คู่ภาคีภายใน 120 วัน หรือภายใน 90 วัน ในกรณีเร่งด่วน หลังจากวันที่จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ หากคณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาว่าไม่สามารถออกคำชี้ขาดได้ภายในระยะเวลา 120 หรือ 90 วันข้างต้น คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องแจ้งคู่ภาคีถึงเหตุผลของความล่าช้าเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งประมาณระยะเวลาที่จะออกคำชี้ขาด ซึ่งจะต้องไม่เกิน 30 วัน

4. คำชี้ขาดจะต้องมีส่วนที่เป็นบรรยายสรุปคำให้การและข้อโต้แย้งของคู่ภาคี และผลการพิจารณา และคำชี้ชัดของคณะอนุญาโตตุลาการ หากคู่ภาคีตกลงกัน คณะอนุญาโตตุลาการอาจให้ข้อเสนอแนะสำหรับการระงับข้อพิพาทไว้ในคำชี้ขาดของตน ผลการพิจารณาและคำชี้ชัดของคณะอนุญาโตตุลาการ และข้อเสนอแนะใด ๆ หากมี จะไม่สามารถเพิ่มหรือลดทอนสิทธิและพันธกรณีของคู่ภาคีที่ระบุไว้ในความตกลงนี้

5. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเปิดเผยคำชี้ขาดต่อสาธารณะภายใน 15 วัน หลังจากวันที่ออกคำชี้ขาด โดยอยู่ภายใต้ข้อกำหนดในการคุ้มครองข้อมูลลับ

ข้อ 15.14: การปฏิบัติตามคำชี้ขาด

1. ภาคีผู้ได้รับคำร้องจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการโดยทันที หรือภายในระยะเวลาที่สมเหตุผล หากไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติ

2. ภาคีผู้ได้รับคำร้องจะต้องแจ้งภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงมาตรการใด ๆ ที่ตนเสนอเพื่อปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการภายใน 30 วัน หลังจากวันที่คู่ภาคีได้รับคำชี้ขาด

3. คู่ภาคีจะต้องร่วมกันกำหนดระยะเวลาที่สมเหตุผลตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ในกรณีที่คู่ภาคีไม่สามารถตกลงกันเรื่องระยะเวลาที่สมเหตุผลได้ภายใน 45 วัน หลังจากวันที่ออกคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่กล่าวถึงในข้อ 15.13 (คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ) ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจส่งเรื่องไปยังคณะอนุญาโตตุลาการ เพื่อให้คณะอนุญาโตตุลาการชี้ชัดถึงระยะเวลาที่สมเหตุผล

4. หากภาคีผู้ได้รับคำร้องพิจารณาว่าการปฏิบัติตามโดยทันที หรือการปฏิบัติภายในระยะเวลาที่สมเหตุผล ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ หรือหากภาคีผู้ยื่นคำร้องพิจารณาว่าการดำเนินการที่ภาคีผู้ได้รับคำร้องเสนอหรือได้ดำเนินการในภายหลังมิได้เป็นการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ คู่ภาคีจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือโดยทันทีเพื่อที่จะจัดทำข้อยุติที่ยอมรับร่วมกันได้ อาทิ การชดเชยค่าเสียหาย หรือข้อตกลงทางเลือกใด ๆ และตกลงกันเกี่ยวกับระยะเวลาที่สมเหตุผลสำหรับการดำเนินการตามข้อยุติดังกล่าว

5. การชดเชยค่าเสียหายและข้อตกลงทางเลือกใด ๆ เป็นมาตรการชั่วคราว ซึ่งทั้งสองอย่างนี้ไม่มีอย่างใดอย่างหนึ่งที่พึงประสงค์ยิ่งไปกว่าการปฏิบัติตามคำชี้ขาดโดยสมบูรณ์

6. ในกรณีที่คู่ภาคีมีความเห็นไม่ตรงกันว่าภาคีผู้ได้รับคำร้องได้ขจัดความไม่สอดคล้องตามที่กำหนดไว้ในคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่สมเหตุผลตามวรรค 3 และ 4 แล้วหรือไม่ ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 15.15.7 (การไม่ปฏิบัติตาม การชดเชยค่าเสียหาย และการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ)

ข้อ 15.15 การไม่ปฏิบัติตาม การชดเชยค่าเสียหาย และการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ

1. หากภาคีผู้ได้รับคำร้องไม่ดำเนินวิธีการเพื่อระงับข้อพิพาทหรือไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่สมเหตุผลซึ่งคู่ภาคีตกลงกันหรือคณะอนุญาโตตุลาการกำหนดไว้ ภาคีผู้ได้รับคำร้องจะต้องเข้าสู่การเจรจากับภาคีผู้ยื่นคำร้องเพื่อที่จะกำหนดการชดเชยค่าเสียหายที่ยอมรับร่วมกัน โดยคู่ภาคีจะต้องเริ่มการเจรจาภายใน 10 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำร้องขอเจรจาเป็นลายลักษณ์อักษร

2. หากไม่สามารถตกลงกันเรื่องการชดเชยค่าเสียหายได้ภายใน 20 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ภาคีผู้ยื่นคำร้องอาจระงับการให้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ ภายใต้ความตกลงนี้แก่ภาคีผู้ได้รับคำร้อง หลังจากที่ได้แจ้งการระงับดังกล่าวล่วงหน้าเป็นเวลา 30 วัน

3. การชดเชยค่าเสียหายตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 และการระงับตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 จะต้องเป็นมาตรการชั่วคราว ทั้งการชดเชยค่าเสียหายและการระงับนั้นจะไม่ดีไปกว่าการกำจัดความไม่สอดคล้องกันโดยสิ้นเชิง ตามที่ได้กำหนดไว้ในคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ การระงับนั้นจะถูกนำมาใช้จนกระทั่งถึงเวลาที่มีการกำจัดความไม่สอดคล้องอย่างสิ้นเชิง หรือเมื่อบรรลุข้อยุติอันเป็นที่พอใจร่วมกันเท่านั้น

4. ในการพิจารณาว่าสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นใดที่จะระงับตามวรรค 2

(เอ) ในลำดับแรก ภาคีผู้ยื่นคำร้องควรพยายามที่จะระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ ในสาขาเดียวกับที่คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่กล่าวถึงในข้อ 15.13 (คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ) พบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ และ

(บี) หากภาคีผู้ยื่นคำร้องพิจารณาว่าการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ ในสาขาเดียวกันไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติหรือไม่มีประสิทธิภาพ ภาคีนั้นอาจระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ ในสาขาอื่น ๆ การแจ้งการระงับดังกล่าวตามวรรค 2 จะต้องระบุเหตุผลที่เป็นพื้นฐานของการระงับด้วย

5. ระดับของการระงับตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 จะต้องเทียบเท่ากับระดับของความไม่สอดคล้อง

6. หากภาคีผู้ได้รับคำร้องพิจารณาว่าภาคีผู้ยื่นคำร้องมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในวรรค 2 3 4 หรือ 5 ภาคีผู้ได้รับคำร้องอาจส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะอนุญาโตตุลาการได้

7. ในกรณีที่เป็นไปได้ ให้อนุญาโตตุลาการของคณะอนุญาโตตุลาการเดิมเป็นองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้หรือข้อ 15.14 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) หากเป็นไปไม่ได้ คู่ภาคีจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการสำหรับคณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้หรือข้อ 15.14 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) ตามข้อ 15.9 (องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ) คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อนี้หรือข้อ 15.14 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) จะต้องออกคำชี้ขาดภายใน 60 วัน หลังจากวันที่มีการส่งเรื่องมาถึง เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาว่าไม่สามารถออกคำชี้ขาดได้ภายในระยะเวลา 60 วันข้างต้น คณะอนุญาโตตุลาการอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้มากที่สุดอีก 30 วัน โดยความยินยอมของคู่ภาคี คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเปิดเผยคำชี้ขาดต่อสาธารณะภายใน 15 วัน หลังจากวันที่ออกคำชี้ขาด โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในการคุ้มครองข้อมูลลับ ให้คำชี้ขาดนี้เป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่ภาคี

ข้อ 15.16: การใช้และการปรับเปลี่ยนกฎและกระบวนการ

ระยะเวลาใด ๆ หรือกฎและกระบวนการอื่น ๆ สำหรับคณะอนุญาโตตุลาการที่กำหนดไว้ในบทนี้อาจได้รับการปรับเปลี่ยนโดยความยินยอมร่วมกันของคู่ภาคี